

Arve Hansen, Svein Heddeland og Morten Halvorsen står bak podkasten Menn i barnehagen (Mib). Foto: privat

**– Menn
representerer noe
annet enn
kvinner. Det er**

derfor de trengs i barnehagen

I konservative Agder gjør Svein Heddeland, Arve Hansen og Morten Halvorsen et forsøk på å løfte menn i barnehagen som tema.

Anders Bergundhaugen

PUBLISERT 16.05.2023 - 14:46

Hvorfor jobber det så få menn i barnehage? Samarbeider menn bedre med fedre i barnehagen? Hvorfor er det slik at flere mannlige barnehagelærerstudenter faller fra i studietida, enn kvinnelige? Har menn noe unikt å tilføre i barnehagen? Hvordan er det egentlig å være mann i barnehagen?

Det er noen av spørsmålene som vil bli stilt i podkasten om Menn i barnehagen, som trioene Heddeland, Hansen og Halvorsen – kolleger ved Universitetet i Agder (UiA) – står bak.

De er tre menn med ulik og lang fartstid fra barnehagesektoren. I «Mib-podden» ønsker de blant annet å formidle den gode arbeidsplassen barnehagen kan være også for menn.

– Altfor få menn er klar over hvilke muligheter barnehagelæreryrket representerer som en profesjonell yrkeskarriere.

Videre ønsker de spesielt å få fram menns stemmer i arbeid for og med barn, samtidig som de ønsker alle kvinner som er opptatt av mangfold og menn i barnehagen velkommen til samtalen.

Arbeidsmiljø, oppvekstmiljø

I første episode, får de solid ryggdekning fra UiA-rektor Sunniva Whittaker, som er glad for initiativet:

– I den verden vi lever i med mange gutter som kanskje ikke bor sammen med en far, så er det utrolig viktig å ha ulike typer rollemodeller i barnehagen, sier hun.

De tre karene bak podkasten er samstemt i at det er viktig å få flere menn inn i barnehagene. Og at barnehagelærerutdanningene har et særlig ansvar. Selv om de ikke kan ta kampen alene.

Veien er kort mellom arbeidsmiljø, og barns oppvekstmiljø, påpeker de.

– Menn representerer noe annet enn kvinner. Det er derfor de trengs i barnehagen. Så enkelt synes jeg det kan sies. Det trengs ikke færre kvinner, men flere menn, sier Morten Halvorsen – som begynte på sin barnehagelærerutdanning i 1979, og som har yrkesbakgrunn fra både praksisfelt og barnehagebyråkrati.

Seniorrådgiveren har også vært med på å jobbe ut en handlingsplan for å rekruttere og beholde menn i barnehage, på oppdrag fra Barne- og familiedepartementet, før barnehageansvaret ble overført til Kunnskapsdepartementet.

Forestillinger om likestilling

Ønsket om flere menn i barnehagene er ikke nytt. Men resultatene kommer ikke av seg selv, påpeker Svein Heddeland, som tidligere blant annet har vært studieleder for barnehagelærerutdanninga ved UiA.

– Hvis målet er 20 prosent mannlige ansatte i barnehagene, når kan vi med dagens utvikling forvente å nå dette? Hvis vi legger til grunn at tallet var 6 prosent i 1997 og at det var 11 prosent i 2014, så må vi helt til 2041, skisserer han.

Som sine kolleger er Heddeland opptatt av forskning og faglighet, og skulle gjerne sett at flere ville se nærmere på disse temaene gjennom UiAs masterprogram i barnehagekunnskap.

Også rektor Whittaker påpeker at det fortsatt fins kunnskapshull.

Det er mange forestillinger knyttet til likestilling, poengterer de tre initiativtakerne, og legger til at de i mib-podden ønsker å begynne med et undringsspørsmål i hver episode. Ikke nødvendigvis for å finne et svar, men kanskje flere svar som åpner opp for nye tanker og refleksjoner om tema.

Et eksempel, gir Arve Hansen:

– Har menn noe unikt å tilføre i barnehagen? Det vet vi faktisk mindre om. Man går inn i et minefelt når man begynner å snakke om typisk mannlighet og typisk kvinnelighet, erkjenner universitetslektoren med 25 års fartstid som barnehagelærer bak seg.

– Synes ofte det er litt kleint

Åsta Einstabland, leder ved Senter for likestilling ved UiA – og medlem i det regjeringsnedsatte mannsrolleutvalget – medvirker i podkastepisode to.

Hun peker blant annet på at Agder har likestillingsutfordringer, som kommer til syne ved å være det fylket i landet hvor det tas ut minst fedrekvote. Samtidig som familieverdier opptar mange.

– Menn synes ofte det er litt kleint å snakke om likestilling, sier Hansen, som selv mener det er viktig at flere representanter for den minoriteten de er gjør nettopp det, både lokalt og ellers i landet.

Morten Halvorsen er inne på positiv diskriminering av fedre som mulig virkemiddel, og minnes at han selv var med på å skape en viss furor gjennom konsekvent å ringe far først hver gang unger i barnehagen ble syke. Og ved å invitere til egne foreldremøte for fedre.

Naturligvis er også barnehagens store innflytelse samtaletema. Ikke minst som motvirker av utenforskap.

For Hansen innebærer det å kunne gå foran i antivoldsarbeid og inkludering, og vise gode mannsidealer.

– Det er en tidlig mulighet til å påvirke i riktig retning. For meg er det pedagogens viktigste rolle, og det motsatte av gatas lov: Å sørge for at de som står utenfor skal finne en vei inn, sier Halvorsen.